ΕΔΩ ΠΝΙΓΜΕΝΟΙ, ΕΚΕΙ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ

Μπορεί το παραπάνω σύνθημα να έχει ως αναφορά τη συνθήκη της προσφυγιάς και του πολέμου, όμως δεν απέχει και πολύ από την χθεσινή επίθεση της πολεμικής μηχανής του κράτους του Ισραήλ σε πλοίο αλληλέγγυο προς την Παλαιστίνη σε διεθνή ύδατα εντός της Ευρώπης.

Χθες, το πλοίο Conscience, που μετέφερε ανθρωπιστική βοήθεια στην Γάζα δέχτηκε επίθεση από δύο drones (UAVs) σε διεθνή ύδατα δίπλα στη Μάλτα με περίπου 30 άτομα να επεβαίνουν σε αυτό εκείνη την στιγμή. Το πλοίο πήρε φωτιά, ενώ στη συνέχεια ζητούσε βοήθεια για πάνω από 7 ολόκληρες ώρες χωρίς καμία προσπάθεια διάσωσης, ωστόσο δεν βυθίστηκε και η φωτιά εν τέλει σβήστηκε.

Είναι πασιφανές πως αυτή η επίθεση έχει πολύ συγκεκριμένο στόχο όπως και ενόχους: Βασικό και κύριο την Παλαιστίνη και την αλληλεγγύη που εκφράζεται σε αυτήν. Και βασικό ένοχο το κράτος του Ισραήλ με όλη τη λεγόμενη “Δύση” που στηρίζει ενηλεώς κάθε πολεμική κίνηση του ισραηλινού κράτους στη Μέση Ανατολή σε πολιτικό, εξοπλιστικό, προπαγανδιστικό και οικονομικό επίπεδο. Φτάνοντας μέχρι και σε ένα κυνήγι μαγισσών με άνοιγμα υποθέσεων διώξεων για όσους/ες μιλάνε από δημόσιο βήμα για τη γενοκτονία στη Γάζα με τελευταίο παράδειγμα το Ιρλανδικό συγκρότημα “Kneecap” αλλά και αλληλέγγυους ανθρώπους ενάντια στον πόλεμο.

Αποτελούν έναν συντονισμένο μηχανισμό κάλυψης των εγκλημάτων πολέμου που διαπράττει πάνω στον πληθυσμό της Παλαιστίνης το κράτος του Ισραήλ. Από το πλασάρισμα των ειδήσεων μέχρι και το κλείσιμο των ματιών στο λεγόμενο και κατοχυρωμένο υποτίθεται “διεθνές δίκαιο”. Αλλά εκεί που ξεκινούνε τα συμφέροντα, σταματάει οτιδήποτε άλλο. Οτιδήποτε έχει να κάνει με όρους που ακούμε για άλλες περιπτώσεις περί πολεμικής απειλής, σφοδρότητας και μίας εικόνας που χτίζει κοινωνικά τον “Εχθρό”, ξαφνικά εξαφανίζεται.

Έτσι, το κράτος του Ισραήλ έχει το “δικαίωμα” να αποκλείει από κάθε ανθρωπιστική βοήθεια εκατομμύρια ανθρώπους σε μία

εμπόλεμη ζώνη χτυπώντας αδιακρίτως, να τους εκτοπίζει υπό την απειλή δολοφονίας επειδή υπάρχουν στη γη τους, στερώντας βασικές ανάγκες όπως η τροφή και το νερό και σκοτώνοντας πάνω από 50000 ανθρώπους τα τελευταία 2 χρόνια. Μέσα σε αυτά βασικός πυλώνας συνεργασίας είναι και το ελληνικό κράτος στηρίζοντας ή κάνοντας πως κλείνει τα μάτια μπροστά στα εγκλήματα πολέμου που συντελούνται.
Μέσα σε αυτή την συνθήκη στεκόμαστε στο πλευρό των ξεριζωμένων αυτού του κόσμου.
Μπροστά στις αποικιοκρατικές και ιμπεριαλιστικές βλέψεις και επιθέσεις ολόκληρης της "Δύσης", με πρόσχημα την άμυνα ενός πολεμοχαρούς κράτους στην περιοχή που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του, να δομήσουμε ένα αντιπολεμικό κίνημα που θα αντιστέκεται στην εμπλοκή του ίδιου του Ελληνικού Κράτους στον πόλεμο, καθώς και στον περαιτέρω μιλιταρισμό και στρατιωτικοποίηση των ίδιων των κοινωνιών. Παράλληλα, οφείλουμε να δημιουργήσουμε αναχώματα στην άνοδο της Ακροδεξιάς και των εθνικιστικών κραυγών που αναδύονται και επωφελούνται από όλη αυτή την κατάσταση, στρέφοντας τις κοινωνίες προς τον κοινωνικό κανιβαλισμό, το μίσος για οτιδήποτε διαφορετικό, στην ομοφοβία, στον ρατσισμό και σε μία εθνική ομοιογένεια όπου κάθε διαφορετική φωνή θα εξουδετερώνεται στο βωμό της εθνικής ενότητας.
Ζητάμε την άμεση παραχώρηση ασφαλούς λιμανιού στο πλοίο Conscience.
Να σταματήσει το κλείσιμο των ματιών και η σιωπή μπροστά στα εγκλήματα πολέμου που συντελεί το κράτος του Ισραήλ.
Καμία ποινικοποίηση της αλληλεγγύης μπροστά στα χιλιάδες πτώματα στη Μέση Ανατολή και ασφαλή και ελεύθερη δίοδο για κάθε κατατρεγμένο από τον πόλεμο.
– Λευτεριά στην Παλαιστίνη
– Αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό
– Καμία συμμετοχή και συνεργασία του Ελληνικού Κράτους με το κράτος του Ισραήλ και στα εγκλήματα πολέμου
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

ΑΡΚΕΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ! ΠΟΣΟ ΑΙΣΧΟΣ ΑΝΤΕΧΕΤΕ;

Κανένα ένδικο μέσο δεν χρησιμοποίησε ο Νίκος Ρωμανός από την ημέρα της προφυλάκισής του προκειμένου να «επιτρέψει» στις διωκτικές αρχές να ολοκληρώσουν απερίσπαστες τις έρευνες γύρω από την συγκρότηση της ενοχής του.
Ο Νίκος, οι συνήγοροί του, αλλά και οι σύντροφοί του ήμασταν σίγουροι. Πράγματι, μετά από 4 μήνες και συγκεκριμένα στις 19 Μάρτη ολοκληρώθηκαν όλες οι εργαστηριακές έρευνες για την υπόθεση των Αμπελοκήπων. Τι βιολογικό υλικό, τι βιντεοληπτικό, τι DNA, τι αποτυπώματα, τι ανακρίσεις επί ανακρίσεων! Προέκυψε το «ουδέν νεότερον».
Το αποτύπωμα στην πλαστική σακούλα παραμένει ως το μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο.
Μετά από όλα αυτά, η αίτηση αποφυλάκισης των συνηγόρων υπεράσπισης του Νίκου Ρωμανού στο τριμελές συμβούλιο πλημμελειοδικών, που κανονικά θα ήταν μια τυπική διαδικασία για την απελευθέρωσή του, βρίσκει αντίθετο τον εισαγγελέα Πρωτοδικών Σωτήρη Μπουγιούκο. Ο Μπουγιούκος προτείνει την παράταση της προφυλάκισης για το επόμενο εξάμηνο, χωρίς κάποιο νομικό έρεισμα, πέρα από τα αρχικό στοιχεία που δεν άλλο από περιβόητο αποτύπωμα στην πλαστική σακούλα, το οποίο επαναλαμβάνει ο κ. Εισαγγελέας ξανά και ξανά. Τζάμπα, λοιπόν, οι έρευνες της αντιτρομοκρατικής επί ένα τετράμηνο.
Το αποτύπωμα από ενοχοποιητικό στοιχείο γίνεται στα χέρια του Εισαγγελέα το φετίχ της κατασταλτικής δυνατότητας. Είναι ένας Εισαγγελέας με ιστορία και έχει πάρει θέση. Θεωρεί τον Ρωμανό εχθρό του υπάρχοντος κρατικού συστήματος και απαιτεί την τιμωρία, την εξάντληση και τέλος την εξόντωσή του. Όλος ο κόσμος γνωρίζει, είτε ο νομικός είτε ο λαϊκός ότι σε όλες τις μέχρι τώρα δίκες, εδώ και 40 χρόνια, πως το αποτύπωμα δεν αποδεικνύει συμμετοχή σε πράξεις ατομικές ή συλλογικές. Αυτό το γνωρίζουν και οι δικαστές του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών που καλούνται να αποφασίσουν σήμερα, στις 22 Απρίλη, για την τύχη της αίτησης αποφυλάκισης. Θα εφαρμόσουν τον νόμο ή το ποινικό δίκαιο του εχθρού;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Ο ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΟΜΕΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑΣ

Όσο η ενέργεια αντιμετωπίζεται σαν εμπόρευμα και χρηματιστηριακό προϊόν, η επέκταση της λεηλασίας των φυσικών πόρων διαρκώς θα επεκτείνεται με ασύμμετρες συνέπειες για την φύση και την κοινωνία. Ακόμη και οι πιο φανατικοί κερδοσκόποι έχουν αντιληφθεί το απόλυτο αδιέξοδο μιας ανάπτυξης χωρίς όρους και όρια σε έναν πεπερασμένο πλανήτη και υιοθέτησαν ένα νέο πρόταγμα και μια νέα προοπτική: Την «Πράσινη Ανάπτυξη», η οποία θα αποτελεί, πλέον, μαζί με την «Ανθεκτικότητα» και την «Κλιματική Αλλαγή», τον βασικό μοχλό και στρατηγικό αφήγημα της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Σε αυτή την κατεύθυνση εφορμούν οι επενδυτές, σαν σύγχρονοι χρυσοθήρες, με χιλιάδες μελέτες (Μ.Π.Ε.) για ανανεώσιμες πηγές (Α.Π.Ε.), για αιολικά, ακόμη και για πλωτά φωτοβολταϊκά (ΑΣΠΗΕ) και για υδροηλεκτρικά φράγματα, καταλαμβάνοντας το σύνολο της φυσικής επικράτειας που είχε παραμείνει ανέπαφο. Ταυτόχρονα, παράγονται νέες εφευρέσεις λεηλασίας, νέες τεχνικές με πράσινο μανδύα και η αντλησιοταμίευση είναι μία από αυτές, προκειμένου να μην αφήσουν κανένα ποτάμι, καμία λίμνη, καμία πηγή νερού ανέπαφη και σε ισορροπία.

Η ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Με την κερδοσκοπική βουλιμία που τους χαρακτηρίζει, σχεδιάζουν να μετατρέψουν το νομό σε ένα απέραντο εργοτάξιο Α.Π.Ε. Τα σχέδια για φωτοβολταϊκά, πλωτά και μη, ανεμογεννήτριες, μικρά υδροηλεκτρικά, αντλησιοταμιευτήρες και ποιος ξέρει ακόμη τι

άλλο, συνηγορούν στο ότι οι εταιρείες βλέπουν έναν ολόκληρο νομό σαν χωράφι τους, το οποίο θέλουν να εκμεταλλευτούν για να παραγάγουν κέρδη στις πλάτες της τοπικής κοινωνίας και σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος. Μια ματιά στον γεωπληροφοριακό χάρτη της Ρ.Α.Α.Ε.Υ. δείχνει το μέγεθος και την έκταση των έργων που σχεδιάζονται.

Να τονίσουμε ότι όσον αφορά τις αντλησιοταμιεύσεις, δεν είναι μόνο η λίμνη Τριχωνίδα. Εκτός από το διπλό έργο που υλοποιείται στην περιοχή του ορεινού Βάλτου και έχει μπει στην τελική ευθεία, έχουν πάρει αδειοδότηση ή έχουν υποβληθεί για αξιολόγηση:

• 4 έργα στη λίμνη Αμβρακία (δεύτερη μεγαλύτερη φυσική λίμνη του νομού).

• 6 έργα στην τεχνητή λίμνη Κρεμαστών.

• 4 έργα στην τεχνητή λίμνη Καστρακίου.

• 2 έργα μεταξύ των λιμνών Καστρακίου και Κρεμαστών.

Δηλαδή, μιλάμε για ένα σύνολο 20 έργων αντλησιοταμίευσης, και αυτά μόνο στις 4 από τις 9 λίμνες (φυσικές και τεχνητές) του νομού.

Το 2019 ψηφίζεται στην ευρωπαϊκή ένωση η συμφωνία για την ανάπτυξη με σκοπό την πράσινη μετάβαση και το μετασχηματισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε χώρο εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων με πράσινο πρόσημο, προκειμένου να μειωθεί η εξάρτησής μας από τα ορυκτά καύσιμα, καθώς και η μείωση του αποτυπώματος άνθρακα. Ένα σχέδιο που υποτίθεται πως πρέπει να προωθεί την κλιματική δικαιοσύνη και την ισοτιμία. Κάθε μέλος κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατάρτισε ένα εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα.

Όμως, για εμάς, το πρωταρχικό και αδιαπραγμάτευτο είναι ότι η ενέργεια είναι αγαθό και όχι εμπόρευμα. Είμαστε αντίθετοι με τον σχεδιασμό που επιχειρείται με το Εθνικό Σχέδιο Ενέργειας

για το Κλίμα (Ε.Σ.Ε.Κ.), που σκοπό έχει να παραδώσει την παραγωγή και την εκμετάλλευση της ενέργειας σε οικονομικούς παράγοντες που κερδοσκοπούν σε βάρος της κοινωνίας και λεηλατούν κάθε σπιθαμή του περιβάλλοντός μας.

Ειδικότερα, είμαστε αντίθετοι με το έργο αντλησιοταμίευσης στην Τριχωνίδα, περιοχή χαρακτηρισμένη ως βιότοπο (Natura 2000), που έχει τεθεί στο στόχαστρο της εκμετάλλευσης των πολυεθνικών (ΤΕΡΝΑ, AQUA RESISTANCE Ι.Κ.Ε). Ένα έργο που σκοπό έχει τη μετατροπή της λίμνης σε μπαταρία ενέργειας, χωρίς να λαμβάνεται, ως οφείλεται, υπόψιν η απώλεια του χαρακτήρα του οικοσυστήματός της και οι αλλαγές που θα επιφέρει στη ζωή των κοινοτήτων, των κατοίκων, των ζώων, των πτηνών, των ψαριών, καθώς και της χλωρίδας της περιοχής.

Τι είναι όμως η αντλησιοταμίευση;

Η αντλησιοταμίευση, λοιπόν, αποτελεί μέθοδο αποθήκευσης των συστημάτων ηλεκτρικής ενέργειας. Λειτουργεί με άντληση νερού από έναν χαμηλότερο ταμιευτήρα σε ένα υψηλότερο κατά τις ώρες χαμηλής ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας και επαναφορά του νερού μέσω τουρμπινών στον χαμηλότερο ταμιευτήρα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις ώρες υψηλής ζήτησης.

Τα έργα αντλησιοταμίευσης αποτελούνται από τουλάχιστον δύο ταμιευτήρες με υψομετρική διαφορά που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Το νερό κατευθυνόμενο από τον πάνω ταμιευτήρα προς τον κάτω μπορεί με τη βοήθεια υδροστροβίλων να μετατραπεί σε ενέργεια. Κατόπιν, μπορεί να αντληθεί εκ νέου προς τον πάνω ταμιευτήρα. Η άντληση γίνεται κυρίως με χρήση της περισσευούμενης ενέργειας από μεγάλους αιολικούς και μεγάλους φωτοβολταϊκούς σταθμούς που βρίσκονται στην περιοχή, και αποθηκεύεται ως υδροηλεκτρικό απόθεμα στον πάνω ταμιευτήρα και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για παραγωγή ενέργειας εκ νέου, όταν κρίνεται αναγκαίο, με βάση τη ζήτηση.

Με άλλα λόγια η μονάδα αντλησιοταμίευσης είναι μία μπαταρία νερού, δηλαδή μία μπαταρία που φορτίζει και εκφορτίζει με το

νερό. Ισχυρίζονται σχετικά με τις αντλησιοταμιεύσεις ότι το αντλούμενο νερό επιστρέφει στο φορέα του, προκειμένου να κρύψουν την αλλαγή ποιότητας όχι μόνο του νερού που απορροφάται και διοχετεύεται, αλλά και ολόκληρου του λιμναίου οικοσυστήματος και της βιοποικιλότητας, λόγω της βίαιης ανάδευσής του.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΈΝΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ

Στην περίπτωση της Τριχωνίδας, η φυσική λίμνη θα παίξει το ρόλο του κάτω ταμιευτήρα, κάτι που είναι πρωτοφανές σε παγκόσμιο επίπεδο. Μέχρι τώρα, δεκάδες αντιλησιοταμιεύσεις, που ήδη υλοποιούνται στην Ελλάδα, χρησιμοποιούν μονάχα το νερό τεχνητών λιμνών, που και αυτές, φυσικά, επιφέρουν σοβαρές επιπτώσεις στα οικοσυστήματα.

Το οικοσύστημα της λίμνης Τριχωνίδας είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί γύρω της εντοπίζονται πολλά είδη ψαριών, αμφιβίων, ερπετών, πτηνών και θηλαστικών. Στην λίμνη υπάρχουν 20 είδη ψαριών από τα οποία τα 12 είναι ενδημικά της Ελλάδας και από αυτά 3 ενδημικά της Αιτωλοακαρνανίας, και 2 της Τριχωνίδας. Η πλούσια ορνιθοπανίδα της λίμνης που ξεπερνάει τα 200 είδη, περιλαμβάνει αργυροπελεκάνους, κορμοράνους, ερωδιούς, διάφορα είδη πάπιας, γερακίνες, όρνια, νερόκοτες, γλαρόνια, κ.ά.

Στα θηλαστικά της περιοχής αναφέρονται βίδρες, αγριόγατοι, αγριόχοιροι, σκίουροι, σκαντζόχοιροι, ασβοί, αλλά και αλεπούδες, τσακάλια και σπάνιοι λύκοι. Η βλάστηση περιμετρικά της λίμνης περιλαμβάνει πλατάνια, φράξους, λεύκες, κυπαρίσσια, βελανιδιές, εσπεριδοειδή, ελιές και πλήθος άλλων δέντρων, θάμνων, καλαμιώνων, νούφαρων. Η χλωρίδα της λίμνης είναι πολύ σημαντική και περιλαμβάνει πολλά ενδιαφέροντα είδη. Χαρακτηριστικό ενδημικό είδος της περιοχής είναι η Centaurea aetolica. Έχει, με λίγα λόγια, μία πολύ πλούσια βιοποικιλότητα.

Όπως γίνεται λοιπόν αντιληπτό η άντληση των υδάτων της λίμνης

Τριχωνίδας θα επηρεάσει όλη τη ζωή που εντοπίζεται εντός και πέριξ της λίμνης. Η υδροάντληση θα επηρεάσει σημαντικά τον πυθμένα, αλλάζοντας τη δυναμική των ιζημάτων, τη χημεία του νερού και τα υδάτινα οικοσυστήματα.

Κι αυτό γιατί:

1. **Προκαλεί διαταραχή, διάβρωση και ανακατανομή των ιζημάτων, λόγω των αναταράξεων που προκαλεί η άντληση και η απελευθέρωση του νερού.**

2. **Μπορεί να απελευθερώσει θρεπτικές ουσίες από τα ιζήματα του πυθμένα της λίμνης, κάτι που θα έχει ως αποτέλεσμα την άνθηση των φυκιών και τον ευτροφισμό.**

3. **Επιφέρει ποιοτικές αλλαγές του νερού και κινητοποίηση τοξικών ουσιών. Κάτι τέτοιο θα είναι καταστροφικό για τη ζωή των ψαριών και των πτηνών που ενδημούν στη λίμνη, αλλά ταυτόχρονα και για την ποιότητα του νερού άρδευσης για τις καλλιέργειες στην περιοχή.**

4. **Προκαλεί εξάντληση του οξυγόνου και υποξία που μπορεί να βλάψει οργανισμούς που τρέφονται από τον βυθό.**

5. **Η συχνή αλλαγή της στάθμης του νερού μπορεί να διαταράξει τους οικότοπους στον πυθμένα της λίμνης για τα αυγά των ψαριών, τα ασπόνδυλα και τα υδρόβια φυτά, εκτοπίζοντας την υδρόβια βλάστηση, με αποτέλεσμα την απώλεια καταφυγίου για είδη όπως είναι τα ψάρια και άλλοι οργανισμοί.**

6. **Η άντληση των υδάτων επιφέρει σοβαρές επιπτώσεις στο πλαγκτόν της λίμνης, που αποτελεί κρίσιμο παράγοντα στο οικοσύστημα της λίμνης σαν τροφικό ιστό.**

ΑΝΤΛΗΣΙΟΤΑΜΙΕΥΣΗ ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ;

Είναι δεδομένο, πως η -με το έτσι θέλω- υφαρπαγή και λεηλασία της λίμνης από τα κοράκια των εταιριών, θα αλλάξει καθοριστικά

και τη ζωή των τοπικών κοινοτήτων σε μια μεγάλη ακτίνα γύρω από το έργο. Οι δραστηριότητες γύρω από τη λίμνη θα εγκαταλειφθούν με την απώλεια της αγροτικής γης και την αλλαγή της χρήσης της. Η καταστροφή του φυσικού τοπίου με τη βιομηχανοποίηση της περιοχής θα βάλει ταφόπλακα, μια για πάντα, στους υπάρχοντες οικισμούς, στην γεωργική παραγωγή και τις χρήσεις αναψυχής.

Κάποια ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν, είναι τα εξής: «Τι την θέλουμε τελικά αυτή την ενέργεια;», « Ποιος αποφασίζει για τις ζωές μας;», «Ποιος πληρώνει τον λογαριασμό;».

Το πρώτο δεδομένο είναι πως οι δραστηριότητες της περιοχής, εντοπίζονται κυρίως στις αγροτικές εργασίες, την κτηνοτροφία και τη μελισσοκομία. Που ακριβώς αποσκοπεί, λοιπόν, η παραγωγή τεράστιας ποσότητας ενέργειας σε μια περιοχή που δεν είναι ωφέλιμη σε αυτούς που χρησιμοποιούν τον τόπο; Μια ενδεχόμενη απάντηση θα ήταν πως κάτι τέτοιο είναι ένα πρώτο βήμα για την περαιτέρω βιομηχανοποίηση της περιοχής.

Το δεύτερο δεδομένο είναι, πως αν όλη αυτή η ενέργεια GW που θα παράγεται θα πρέπει να μεταφέρεται, αυτό θα μπορεί να συμβεί μόνο με πυλώνες υψηλής τάσης από τον τόπο παραγωγής, με τις υφιστάμενες φυσικά απώλειες, στο σημείο κατανάλωσής της. Κανένας τοπικός λακές των συμφερόντων των επενδυτών δεν εξουσιοδοτείται να παραχωρεί το φυσικό περιβάλλον και τις ζωές των ανθρώπων ενός ολόκληρου νομού προς λεηλασία. Όχι μόνο αυτοί που θα δουν τον τόπο τους να ρημάζεται, αλλά και όλος ο κόσμος θα πρέπει να σημάνει οικολογικό συναγερμό και να λάβει θέσεις μάχης, ενάντια στην εθελοδουλία και την, ήδη, αντιδραστική τοποθέτηση των τοπικών «αρχόντων».

Ο αγώνας αυτός θα κερδηθεί, όπως κερδήθηκε πρόσφατα κι ένας παρόμοιος, στη γειτονική Ήπειρο, ενάντια σε δύο πετρελαϊκές πολυεθνικές την Repsol και την Energean Oil & Gas. Και σε εκείνη την περίπτωση το μέτωπο ήταν διπλό και αφορούσε και τους επενδυτές και τους ντόπιους καλοθελητές και τους παρατρεχάμενούς τους, που έσπευσαν να καλωσορίσουν και να

διευκολύνουν με κάθε μέσο τις πετρελαϊκές, οι οποίες εμφανίστηκαν ως ευεργέτες που έρχονται να σώσουν τους ντόπιους από την πείνα και την κακομοιριά.

Το φαραωνικό έργο αντλησιοταμίευσης στην μεγαλύτερη λίμνη της χώρας για λόγους περιβαλλοντικούς, επιστημονικούς και πολιτικούς είναι καταστροφικό για την ύπαρξή της και έχει μονάχα εμπορευματικά κίνητρα και γι’ αυτό θα μείνει στα χαρτιά.

ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ

Η «Πράσινη Ανάπτυξη» στα πλαίσια του Καπιταλισμού είναι μια ακόμη στρατηγική, προκειμένου η Οικονομία να συνεχίσει να έχει την πρωτοκαθεδρία, συνεχίζοντας να καθορίζει τις κοινωνικές σχέσεις και τις σχέσεις παραγωγής. Η «Πράσινη Ανάπτυξη» στο πλαίσιο του υπάρχοντος οικονομικού συστήματος που στόχο έχει την συνεχιζόμενη αύξηση της παραγωγής και της κατανάλωσης, οδηγεί μέσα από το φαινόμενο της «αναπήδησης» και της «προγραμματισμένης απαξίωσης» σε μεγαλύτερη σπατάλη των φυσικών πόρων, παρόλο που μπορεί να παράγονται «καθαρότερα προϊόντα». Η «Πράσινη Ανάπτυξη» είναι ένας άλλος τρόπος της ηγεμονίας της καπιταλιστικής ανάπτυξης, και κυρίως του Βορρά. Οι εταιρίες-κολοσσοί εκμεταλλευόμενες τον παγκόσμιο Νότιο, επιχειρούν να παράγουν καθαρότερα και πιο κερδοφόρα γι’ αυτές προϊόντα και μετατρέπουν σε χωματερές τις χώρες του Νότου. Εκμεταλλεύονται ακόμη και τα κοιτάσματα ορυκτών, αποικιοποιώντας το έδαφος και τους ανθρώπους των χωρών με μικρότερο εργασιακό κόστος.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΧΡΗΜΑΤΗΣΤΗΡΙΑΚΟ ΠΡΟΪΟΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΩΝ

-ΕΞΩ Η ΤΕΡΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

-ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Για τα αδιέξοδα του κοινοβουλευτισμού – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ξεκίνησε για ακόμη μια φορά αυτός ο φαύλος κύκλος υποκρισίας και αυταπατών που μετατρέπεται σε δήθεν λύσεις. Αυτή τη φορά για την υπόθεση των Τεμπών, με την κατάθεση πρότασης δυσπιστίας προς την κυβέρνηση της Ν.Δ. Μία πρόταση και συζήτηση με προκαθορισμένη κατάληξη από την απαρχή της, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της Εξουσίας.
Κι αυτό διότι δεν απεμπλέκει την συζήτηση από τις κύριες αιτίες της, ίσα ίσα αποτελεί μέρος αυτών. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία και το κοινοβούλιο αποτελεί ακριβώς αυτό: ένα αδιέξοδο που εξουσιάζει τις ζωές μας με δήθεν δημοκρατικές προφάσεις.
Αυτή η αυταπάτη, όμως, και η συμμετοχή σε αυτή, δημιουργεί τις

αντίστοιχες φαντασιώσεις σε κοινωνικό επίπεδο. “Θα αλλάξει η κυβέρνηση;”, “Θα πέσει ο Μητσοτάκης;” “Ποιος θα είναι ο επόμενος ηγέτης;”, “Ποιον θα ψηφίσουμε;”. Μιλώντας ουσιαστικά για αλλαγή σε ένα παιχνίδι στημένο από την ίδια την εξουσία.
Το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη φανέρωσε όλες τις αιτίες με αυτά που μας οδήγησαν μέχρι εδώ:
Εκποίηση και συνεχή υπονόμευση των τρένων και του σιδηροδρομικού δικτύου με μη ασφαλείς μεταφορές. Το αλισβερίσι, όπως και το αδιέξοδο των ευθυνών του πολιτικού συστήματος γύρω από το οτιδήποτε με πρόσχημα ένα λειψό ποσοστό 41% που μετατρέπεται σε γύρω στο 20% επί των εγγεγραμμένων. Μέσα στο τελευταίο και η Δικαιοσύνη, τυφλή, έρμαιο των εκάστοτε συμφερόντων με μηδενική έρευνα, αγνόηση και καταστροφή του πεδίου, όπως συνηθίζει να γίνεται σε πολλές δίκες που υπεύθυνο στέκεται το Κράτος και το Κεφάλαιο.
Αλλά κυρίως ανέδειξε ότι οι ζωές μας δεν μετράνε μία μπροστά στα δόντια της Εξουσίας και του κέρδους.
Η ανάθεση των ζωών μας σε κράτος και κεφάλαιο οδηγεί μαθηματικά σε νέα “Τέμπη”. Κι αυτό είναι που πρέπει να καταλάβουμε και όχι να καλλιεργούμε συνεχώς αυταπάτες και μυθεύματα: πως όσο υπάρχει αυτό το σύστημα διακυβέρνησης και αλληλεμπλοκής των εξουσιών τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει.
Η κοινοβουλευτική συμπαιγνία δεν έφερε την εκτόνωση. Ούτε οι προανακριτικές, ούτε οι εξεταστικές, ούτε η εθνική ενότητα για τον πρόεδρο Δημοκρατίας, ούτε καν η πρόταση δυσπιστίας δεν κατάφεραν την επιστροφή στην κανονικότητα. Εναλλακτική κοινοβουλευτική λύση δεν υπάρχει. Η 28η Φλεβάρη δημιούργησε αυτό που ονομάζουμε Κενό Εξουσίας. Αφήνοντας πίσω την ασφάλεια των ιδεολογικών επαναστάσεων για συμμετοχή και ερμηνεία, αν μας ενδιαφέρουν σήμερα οι αναστατώσεις είναι για το κενό εξουσίας που προκαλούν, γιατί μέσα από αυτό μπορεί να αναδυθεί το πρόταγμα της αυτονομίας, της κοινωνικής αντιεξουσίας κι εντέλει της αυτοκυβέρνησης.
Σε αυτό το κενό ελλοχεύει πάντα μία μορφή εξουσίας. Δεν μπορούμε να την καταργήσουμε, γιατί το κενό θα εξέπιπτε σε κενότητα, μπορούμε, όμως, να την καταστήσουμε μη αναπαραστάσιμη από ηγέτες, από οργανωτικές, αυτοαναφορικές και ιδεολογικές ηγεμονίες κλπ. Δηλαδή μία δυναμική σχέση ανοιχτή σε ρήξεις, όχι μόνο στα προφανή, δηλαδή εξωτερικά στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού, αλλά και εσωτερικά όταν και όποτε κρίνεται αναγκαίο. Αυτή τη δυναμική σχέση που την έχουμε

αφουγκραστεί στις σύγχρονες εξεγέρσεις μπορούμε να την ονομάσουμε ρητή θέσμιση του κενού της μη αναπαραστάσιμης εξουσίας.
Ασφαλιστικές δικλείδες δεν υπάρχουν για ο,τι μέλει να έρθει, πέρα απ' την δική μας ενσώματη συμμετοχή και παρουσία στον δημόσιο χώρο. Γνωρίζουμε πως ο αγώνας για ισότητα με ισότητα, για αλληλεγγύη με αλληλεγγύη, για δικαιοσύνη με δικαιοσύνη έχει την δική του δυναμική.
Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.
Το δίκιο για τα Τέμπη θα κριθεί στους δρόμους κι όχι στης Βουλής τους διαδρόμους.
Αντιεξουσιαστική Κίνηση
-Δίκτυο αυτόνομων συνελεύσεων-

Η διάταξη του κοινωνικού ανταγωνισμού – Αντιεξουσιαστικη κίνηση Αθήνας

Κανείς δεν μπορεί να περιγράψει την χθεσινή συγκέντρωση, γιατί αυτό που έγινε ανήκει στο ανείπωτο. Η μαζική ροή του κόσμου από όλες τις συνοικίες και από όλους τους δήμους της Αθήνας, δημιουργώντας πορείες με τα πόδια μέχρι τους κοντινούς σταθμούς, γέροντες και γιαγιές με μαγκούρες, πεισμωμένοι ηλικιωμένοι, μεσήλικες αλλά και νέοι-ες περπατούσαν μαζί και χώρια, χωρίς να τους ενδιαφέρει αν, πως και πότε θα φτάσουν στο Σύνταγμα. Από την Πετρούπολη μέχρι το Κερατσίνι και από το Περιστέρι μέχρι την Αργυρούπολη γέμιζαν ένα τεράστιο ποτάμι με το σώμα τους και το πείσμα τους. Ήταν όλοι βουβοί και σίγουροι. Δεν ήταν για την επιβίωση, για τους μισθούς, για τα μεροκάματα για τα δάνεια. Τίποτα από όλα αυτά.
Το Κράτος πάτησε τον κάλο σε όλο τον λαό. Και στην προκειμένη περίπτωση ο κάλος είναι η κοροϊδία, η αδικία και η προσβολή της Αξιοπρέπειας του καθενός και της καθεμιάς. Η μόνη απαίτηση

σε αυτές τις περιπτώσεις είναι η Δικαιοσύνη, με μια ορθογραφία που αυτή τη φορά την γράφει η κοινωνία και όχι το Κράτος. Δεν το καταλάβαν αυτό ούτε ο δολοφόνος Καραμανλής ούτε ο Πρωθυπουργός ούτε ο τελευταίος Υπουργός, που βρίσκονται ταμπουρωμένοι στο Κοινοβούλιο και στα Κρατικά κτίρια με την Αστυνομία και τα ΜΜΕ γύρω τους να τους προστατεύουν.
Χθες, λοιπόν, έκανε την εμφάνισή της, με εκκωφαντικό τρόπο, η νέα διάταξη του εμφυλίου. Ένας ανταγωνισμός που έχει προαναγγελθεί μέχρι σήμερα σε επιμέρους κοινωνικά πεδία, αλλά οριστικοποιήθηκε, πλέον, με βιωματικό και όχι πολιτικάντικο τρόπο. Και αυτή τη φορά δεν θα είναι ανάμεσα στην Δεξιά και την Αριστερά, αλλά ανάμεσα στην Κοινωνία και στο Κράτος. Δεν θα είναι μια κοινοβουλευτική αντιπαράθεση, αλλά μια μάχη ενάντια στο Κράτος-δολοφόνο, ενάντια στην κρατική δικαιοσύνη, ενάντια στην ετερονομία και στους θεσμούς ελέγχου και επιτήρησης.
Η μαγεία της αυτό-οργάνωσης, που καθήλωσε τους πάντες χθες, είναι η απίθανη δύναμη που αναδύεται από τους από κάτω όταν θέλουν να πουν και να κάνουν σοβαρά πράγματα. Ο κύβος ερρίφθη και καλούμαστε εδώ και τώρα να επανασχεδιάσουμε, νέες μορφές οργάνωσης και θεσμίσεων, σαν ίσοι προς ίσους, τη ζωή, που την παίρνουμε στα χέρια μας και μας ανήκει, χωρίς παραχωρήσεις και χωρίς εκπτώσεις σε τρίτους.
Αυτό δεν μπορεί να συμβεί χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο της οργανωμένης ζωής και των μέσων που διαθέτει για να μπορεί να αναπαραχθεί. Χωρίς δηλαδή την μετατροπή αυτών των μέσων σε αγαθά ασφαλή, ελευθέρα, δημόσια και κοινωνικά και ένα από αυτά είναι και ο σιδηρόδρομος.
Τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα κινούμενο έδαφος, μέσα στο οποίο μπορεί να γειωθεί μια απελεύθερη σχέση από τα κάτω και με τους από κάτω. Μια σχέση θεσμισμένη με αμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις, που θα αφορά στον έλεγχο, στα οικονομικά μεγέθη, στην προστασία και στην εξυπηρέτηση χρηστών και εργαζομένων.
Η αντίστασή μας και η «άλλη προοπτική» είναι το δικό μας οξυγόνο, είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη, έξω απ’ τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα, και μέχρι την δίκη.

Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.
Ας πάρουμε τη θέση μας στη μεριά των από κάτω. Η Αυτό-οργάνωση και η αντιεξουσιαστική αυτονομία είναι τα όπλα μας σε όλα τα επίπεδα.
Για την Αξιοπρέπεια και την Δικαιοσύνη μιας άλλης προοπτικής.
Υ.Γ.: Το χρονικό της συγκέντρωσης:
Η συλλογικότητά μας βρέθηκε από τις εννιά και μισή στο προκαθορισμένο σημείο συγκέντρωσης επί της Γεωργίου Α’. Μετά τη λήξη της ομιλίας των συγγενών των θυμάτων, παραμείνανε στο σημείο, σε μια προσπάθεια παρακίνησης του πλήθους σε όσον το δυνατό μεγαλύτερης διάρκειας παρουσία. Ωστόσο, μετά την επίθεση της αστυνομίας, το μπλοκ διαλύθηκε προς στιγμή και κατάφερε να ανασυγκροτηθεί παρακάτω, επί της οδού Πανεπιστημίου. Σε μια λογική διατήρησης ενεργών των εστιών αντίστασης, σταθήκαμε στα Προπύλαια, έχοντας ως σκοπό την επιστροφή στην πλατεία Συντάγματος.
Η συνέχιση της καταστολής είχε ως αποκλειστικό στόχο να καταστήσει αόρατο τον κόσμο του κινήματος, να τον εξαφανίσει από τον δημόσιο χώρο και να τον διαχωρίσει από το υπόλοιπο σώμα των διαδηλωτών, καθώς γνωρίζει, πως για το ακηδεμόνευτο κοινωνικό ποτάμι που αναδύεται, την αντιπολίτευση του δρόμου, που πλημμυρίζει όλες τις πόλεις της χώρας απαιτώντας κοινωνική δικαιοσύνη και που δεν παραμυθιάζεται από υποσχέσεις κυβερνητικής αλλαγής, είναι πολλαπλασιαστικός και ενδυναμωτικός παράγοντας η συγχρώτισή του με όσους αγωνιζόμαστε στη βάση της αντι-ιεραρχίας, της μη εκπροσώπησης και της άμεσης δημοκρατίας.
Σε αυτή της συνθήκη, αναγκαστήκαμε, λοιπόν, να οπισθοχωρήσουμε και να επιστρέψουμε ξανά στην πλατεία, στις τέσσερις το μεσημέρι, μαζί αρκετές χιλιάδες κόσμου, που από όλα τα σημεία του κέντρου, προσπαθούσε να προσεγγίσει εκ νέου τον αρχικό τόπο συγκέντρωσης και αρνούνταν με κάθε τρόπο να πάει σπίτι του. Οφείλουμε, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται, να εργαστούμε πάνω στην οικοδόμηση μια νέας κουλτούρας δρόμου. Να πάρουμε πίσω τον δημόσιο χώρο από τις δυνάμεις της καταστολής.

Να ορίσουμε εμείς τον χώρο και τον χρόνο της αντίστασης σήμερα και της εξέγερσης αύριο.
Υ.Γ. 2: Η αναβάθμιση των κατηγοριών από πλημμελήματα σε κακουργήματα, ακόμα και για χτυπημένα 15χρονα παιδιά, έρχεται να επιβεβαιώσει την αντικοινωνική, κοινή στάση ΕΛ.ΑΣ. και δικαστικών αρχών.
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Η ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΘΕΣΙΝΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ένα πράγμα είναι σίγουρο από την χθεσινή διαδήλωση-απεργία που πραγματοποιήθηκε για τα 2 χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη : η κοσμοπλημμύρα ήταν αδιανόητη και πρωτόφαντη σε όλες τις πόλεις, σε κάθε γωνιά της χώρας. Αυτή η διαπίστωση για το πλήθος που κατέβηκε στο δρόμο σε συνδυασμό με τον πανικό που προκαλεί στα κυβερνητικά επιτελεία, μας κάνει να χαμογελάμε και να χαιρόμαστε.
Στην πόλη μας, στα Γιάννενα, η κοινωνία ξεχύθηκε μαζικά στους δρόμους και γέμισε ασφυκτικά το εμπορικό της κέντρο.
Από την πλευρά μας, αποφασίσαμε να καταλάβουμε το δημαρχείο Ιωαννίνων με την πολύτιμη βοήθεια συντρόφων και συντροφισσών από άλλες συνελεύσεις προκειμένου να αποτελέσει το δημαρχείο έναν κόμβο πληροφόρησης και συζήτησης για το έγκλημα και την συγκάλυψη στα Τέμπη, καθ’ όλη τη διάρκεια της ημέρας.
Εκτός από τη συμμετοχή μας στην διαδήλωση, βρισκόμασταν από τις 10 το πρωί στο κατειλημμένο δημαρχείο, το οποίο στήριξαν πολλοί και διαφορετικοί μεταξύ τους άνθρωποι, καθώς επίσης η αναρχική συλλογικότητα A Batalha και το REBEL kollektiv, που παρείχε όλη την υλικοτεχνική υποστήριξη.
Μετά το τέλος της πορείας καταλάβαμε και το Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων προκειμένου να εκπέμψουμε τόσο από τις συχνότητες του ραδιοφώνου όσο και από τα ηχεία του δημαρχείου μέσω live streaming. Η τρίωρη εκπομπή του ραδιοφώνου στέφθηκε με μεγάλη

επιτυχία κι ευχαριστούμε πάρα πολύ όσες και όσους τοποθετήθηκαν, αλλά και όσα άτομα ήταν διατεθιμένα αλλά διάφοροι παράγοντες δεν τους το επέτρεψαν.
Η κατάληψη του δημαρχείου συνεχίστηκε με συνέλευση στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου, η οποία απαρτίστηκε από αρκετό κόσμο και ολοκληρώθηκε με την απόφασή μας να συνεχίσουμε τη δικτύωσή μας προκειμένου να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να βρισκόμαστε μέσα στην κοινωνία ως κομμάτι της, στο πλευρό των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών αλλά και άλλων κρατικών εγκλημάτων όπως αυτό της Πύλου και με οριζόντια και αδιαμεσολάβητη αντίσταση να αποτελέσουμε έναν σημαντικό πόλο των επερχόμενων εξελίξεων και κινητοποιήσεων με τελικό στόχο να είμαστε μαζικά στα δικαστήρια της Λάρισας όταν ξεκινήσει η δίκη των Τεμπών.
Μέχρι τότε και κάθε μέρα, θα συνεχίσουμε να δίνουμε αδιαμεσολάβητο αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, ενάντια σε κάθε τι που στερεί από τη ζωή μας την αξιοπρέπεια, την ισότητα και την ελευθερία.
Φωτογραφίες

ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΡΑΔΙΟΦ
Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΞΥΓΟΝΟ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ
ΔΟΛΟΦΟ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ - ΑΚ

ΔΕΝΕΧΟΜΑΙ
ΔΕΝΕΧΟΜΑΙ

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εισήγηση της Αντιεξουσιαστική

Κίνηση Θεσσαλονίκης από την εκδήλωση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών που πραγματοποιήθηκε στις 23/02/2025

Το Σάββατο 23/02/2025 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ε.Δ.Ο.Θ. η εκδήλωση-συζήτηση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών με τίτλο: “Από το Νόβι Σαντ στα Τέμπη: Κι όμως η γη κινείται. Από την συγκάλυψη στο οξυγόνο των κοινωνικών αγώνων.” σε συνδιοργάνωση με τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο. Την εκδήλωση πλαισίωσαν περίπου 140-150 άτομα.
Καλεσμένοι/ες συνομιλητ(ρι)ες ήταν συντρόφισσες από την Σερβία δίνοντας μία ενδελεχή ανταπόκριση πάνω στα τεκταινόμενα σχετικά με τις διαρκείς και μαζικές διαδηλώσεις των τελευταίων μηνών. Στη συνέχεια ο Άρης Σταμάτης, πρώην εργαζόμενος/μηχανοδηγός στην Hellenic Train, που μετέδωσε το τι ακριβώς συμβαίνει και ποια ήταν και είναι η κατάσταση με τα τρένα τόσο πριν όσο και μετά από το βράδυ της 28.02.2023. Τέλος, μαζί μας ήταν η Άννα Καρατζόγλου, μητέρα της Κέλλυ Πορφυρίδου, όπου με τον δικό της λόγο και τρόπο μας υπενθύμισε το τι σημαίνει αυτή η υπόθεση του κρατικού εγκλήματος.
Από μεριάς μας, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλο τον κόσμο που πλαισίωσε την εκδήλωση, τους/τις συνομιλητ(ρι)ες και όποιον/α συνέβαλε με τον τρόπο του/της στο να επιτευχθεί αυτή η εκδήλωση.
Ραντεβού στους δρόμους, Παρασκευή 28/02.
Και συγκεκριμένα, 11:00, Άγαλμα Βενιζέλου, με σημείο συνάντησης κάτω από την παιδική χαρά.
Ακολουθεί η εισήγηση της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης:
Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”,

κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι' αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όμως, αυτή η φύση και ο κυνισμός-αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι κάποιο ειδικό, ελληνικό φαινόμενο.

Λίγα χιλιόμετρα από εδώ, από τον Νοέμβρη του 2024 η Σέρβικη κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός ταρακουνιούνται από τις μαζικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κτηρίων και δράσεις που συμβαίνουν σε πόλεις της χώρας. Έπειτα από την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, η κοινωνία ξεχύθηκε στους δρόμους ασταμάτητα, διεκδικώντας το καθολικό και στοιχειώδη αίτημα για Δικαιοσύνη, όπως βλέπουμε συνέχεια να κυριαρχεί και στα δικά μας μέρη.

Γιατί ο κόσμος της εξουσίας που συγκαλύπτει κάθε λογής κρατικό έγκλημα, από τα καθημερινά pushbacks στο Αιγαίο και το μεγαλύτερο ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου με πάνω από 600 πνιγμένους ανθρώπους μέχρι και αυτό στα Τέμπη κ.α., κι αυτές οι συνεχείς φωνές της κοινωνίας αποτελούν δύο διαφορετικούς κόσμους που αντιμάχονται. Κι αν ανοίγονται ορίζοντες για το ξεπέρασμα όλων αυτών των δεινών, είναι γιατί επιλέγουμε να μη σωπάσουμε ή να κοιτάξουμε μονάχα τη δουλειά μας. Κι εκεί ακριβώς στοχεύουν με όλες τις μεθοδεύσεις, τον αποπροσανατολισμό και τη συγκάλυψη που συντελείται.

Αυτό που έχει σημασία είναι η σύγχυση που προκαλείται ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα. Μία σύγχυση πού επιχειρείται να γίνει διαχειρίσιμη από αυτούς που κατέχουν την εξουσία, τόσο την κυβερνητική όσο και την δικαστική. Με αυτή την τακτική της σύγχυσης επί δύο χρόνια, το κράτος αφού δολοφόνησε 57 πολίτες στα Τέμπη, τους ξαναδολοφονεί με δόσεις. Στην ΣΥΓΚΆΛΥΨΗ των κρατικών και εταιρικών ευθυνών η μόνη ανθιστάμενη δύναμη, είναι το ασύντακτο ανθρώπινο ποτάμι που κατέκλισε τους δρόμους της επικράτειας και αυτό ήταν μία πραγματική ΑΠΟΚΆΛΥΨΗ που αιφνιδίασε ακόμη και τους πιο αισιόδοξους. Η κυβερνητική

προπαγάνδα πέρα απ' την συστηματική επιχείρηση συγκάλυψης, απαξιώνει τους συγγενείς και τον αγώνα τους με αυτό το άθλιο "οι συγγενείς μπορούν να λένε ό,τι θέλουν" που μεταφράζεται στο "εσείς μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε αλλά θα γίνει αυτό που θέλουμε εμείς". Κι όταν αφήνει τους συγγενείς και απευθύνεται σε μας τους υπόλοιπους βαφτίζει το έγκλημα, εθνικό πένθος για να διαχύσει τις ευθύνες της, ωσάν να επρόκειτο για μια φυσική καταστροφή που έπεσε ξαφνικά επάνω μας.
Το παλιό σύνθημα "δεν μπορείτε εσείς – μπορούμε εμείς" το είπαν αντίστροφα την Κυριακή οι διαδηλωτές, στην θεσμική αντιπολίτευση όλων των αποχρώσεων. Αδιαμφισβήτητα, οι διαδηλώσεις της Κυριακής (26/01) για τα Τέμπη παράγουν πολιτική. Το αίτημα για δικαιοσύνη αποκτά ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά. Είναι ένα αίτημα από τα κάτω γιατί οι από πάνω έχουν φτιάξει ένα τείχος και ένα πραγματικό λαβύρινθο που εάν μπεις εκεί μέσα, δεν υπάρχει κανένας μίτος για να σε βγάλει. Όσο η απόδοση ευθυνών για το έγκλημα παραμένει στα χέρια αυτών που το προκάλεσαν, άλλο τόσο η δικαιοσύνη θα βρίσκεται εκεί έξω, στους δρόμους. Κάποιοι πιθανόν να θυσιαστούν προκειμένου ο κορμός να παραμείνει στέρεος έστω και πληγωμένος.
Κανείς μα κανείς δεν περίμενε αυτό το κοινωνικό ταρακούνημα. Ούτε κόμματα ούτε οργανώσεις αυτά τα δύο χρόνια δεν είχαν οσμισθεί τις υπόγειες διαδρομές αυτής της ορμής. Οι ηγεμονίες του παρελθόντος και του παρόντος πιάστηκαν αδιάβαστες μπροστά στην παρουσία του αυθόρμητου πλήθους. Όλα τα προφανή και χρόνια προβλήματα και η ανάλογες κινητοποιήσεις πού συστοιχίζονταν γύρω από την οικονομία , μετατοπίστηκαν σε άλλο επίπεδο βάζοντας στην αιχμή του δόρατος την δικαιοσύνη.
Μία δικαιοσύνη ανορθόγραφη όπως την γράψανε οι γονείς του δολοφονημένου Σαμπάνη από την αστυνομία, που αμφισβητεί την σημερινή θεσμική της πρακτική. Η δικαιοσύνη στους δρόμους είναι η κραυγή ενάντια στην γενικευμένη ασφυξία. Την ασφυξία της εξουσίας που έχει δημιουργήσει τείχη απροσπέλαστα και νομικά θωρακισμένα για τους από πάνω και μία γυμνή και αναλώσιμη ζωή για τους από κάτω. Όμως η δικαιοσύνη από μόνη της δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο της αδικίας. Δικαιοσύνη χωρίς ισότητα είναι δικαιοσύνη με ορθογραφία, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα αυτών που την ελέγχουν, την νομοθετούν και την εφαρμόζουν στην βάση της ανισότητας και της διαίρεσης. Ισότητα χωρίς αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια είναι ισότητα για την πάρτη μας, είναι ισότητα στην κατανάλωση και την υποταγή,

χωρίς κοινωνικούς δεσμούς. Κοινωνικοί δεσμοί χωρίς νέους θεσμούς, χωρίς νέες μορφές οργάνωσης γρήγορα εκπίπτουν σε νέα δεσμά.
Αν έτσι έχουν τα πράγματα, καλούμαστε εδώ και τώρα να επανασχεδιάσουμε σαν ίσοι προς ίσους τη ζωή που την παίρνουμε στα χέρια μας και μας ανήκει, χωρίς παραχωρήσεις και χωρίς εκπτώσεις σε τρίτους. Αυτό δεν μπορεί να συμβεί χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο της οργανωμένης ζωής και των μέσων που διαθέτει για να μπορεί να αναπαραχθεί. Χωρίς δηλαδή την μετατροπή αυτών των μέσων σε αγαθά ασφαλή, ελευθέρα, δημόσια και κοινωνικά και ένα από αυτά είναι και ο σιδηρόδρομος. Τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα κινούμενο έδαφος μέσα στο οποίο μπορεί να γεωθεί μια απελεύθερη σχέση από τα κάτω και με τους από κάτω. Μία σχέση θεσμισμένη με άμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις, που θα αφορά στον έλεγχο, στα οικονομικά μεγέθη, στην προστασία και στην εξυπηρέτηση χρηστών και εργαζομένων. Η αλληλέγγυα σύμπραξη και συνδρομή τους είναι η μόνη που μπορεί να αλλάξει την σημερινή κατάσταση του αιματηρού “πάμε και όπου βγει”.
Ειδάλλως θα βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωπες/οι με μικρές και μεγάλες τραγωδίες από το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση με τη δική μας ανοχή. Η ιδιαιτερότητα αυτού του συστήματος είναι πως έχει ανάγκη την ανοχή μας γιατί αυτή είναι το καύσιμο της εξουσίας του. Η αντίστασή μας και η άλλη προοπτική είναι το δικό μας οξυγόνο είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη έξω από τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη. Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.
Τέλος ας έχουμε υπόψιν πώς οι δρόμοι όπως γεμίζουν έτσι και αδειάζουν. Δικό μας μέλημα είναι να μη συμβάλλουμε στην

οπισθοχώρηση στον κατευνασμό και στην αυτοαναφορικότητα. Να διαχυθούμε μέσα σε αυτό το κοινωνικό ποτάμι όχι για να το εκφράσουμε ως άλλοι ειδήμονες και ειδικοί , αλλά για να εκφραστούμε και αυτό είναι πράγματι στο χέρι μας.
Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Δεν μιλάμε για μία κενή συνθηματολογία. Αλλά γι' αυτό που έγινε επιτακτική ανάγκη και αποκτά όλο και περισσότερο νόημα στο σήμερα για να μη θρηνήσουμε άλλους/ες νεκρούς/ές. Διότι η ανάθεση των ζωών και των προβλημάτων που την περιβάλλουν πάντοτε θα οδηγούν σε "Τέμπη".
Να σπάσουμε, επιτέλους, αυτόν τον κύκλο της Υποταγής.
Φωτογραφίες από την εκδήλωση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης στις κινητοποιήσεις για το κρατικό – καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη την Παρασκευή 28/02/25

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες

περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι’ αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όμως, αυτή η φύση και ο κυνισμός-αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι κάποιο ειδικό, ελληνικό φαινόμενο.

Λίγα χιλιόμετρα από εδώ, από τον Νοέμβρη του 2024, η Σέρβικη κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός ταρακουνιούνται από τις μαζικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κτηρίων και δράσεις που συμβαίνουν σε πόλεις της χώρας. Έπειτα από την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, η κοινωνία ξεχύθηκε στους δρόμους ασταμάτητα, διεκδικώντας το καθολικό και στοιχειώδη αίτημα για Δικαιοσύνη, όπως βλέπουμε συνέχεια να κυριαρχεί και στα δικά μας μέρη.

Γιατί ο κόσμος της εξουσίας που συγκαλύπτει κάθε λογής κρατικό έγκλημα, από τα καθημερινά pushbacks στο Αιγαίο και το μεγαλύτερο ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου με πάνω από 600 πνιγμένους ανθρώπους μέχρι και αυτό στα Τέμπη κ.α., κι αυτές οι συνεχείς φωνές της κοινωνίας αποτελούν δύο διαφορετικούς κόσμους που αντιμάχονται. Κι αν ανοίγονται ορίζοντες για το ξεπέρασμα όλων αυτών των δεινών, είναι γιατί επιλέγουμε να μη σωπάσουμε ή να κοιτάξουμε μονάχα τη δουλειά μας. Κι εκεί ακριβώς στοχεύουν με όλες τις μεθοδεύσεις, τον αποπροσανατολισμό και τη συγκάλυψη που συντελείται. Αδιαμφισβήτητα, η Δικαιοσύνη μέσω των μαζικών, αδιαμεσολάβητων και ακηδεμόνευτων διαδηλώσεων, όπως της Κυριακής 26/01/2025, αποκτά ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά.

Μία δικαιοσύνη ανορθόγραφη όπως την γράψανε οι γονείς του δολοφονημένου Σαμπάνη από την αστυνομία, που αμφισβητεί την σημερινή θεσμική της πρακτική. Η δικαιοσύνη στους δρόμους είναι η κραυγή ενάντια στην γενικευμένη ασφυξία. Την ασφυξία

της εξουσίας που έχει δημιουργήσει τείχη απροσπέλαστα και νομικά θωρακισμένα για τους από πάνω και μία γυμνή και αναλώσιμη ζωή για τους από κάτω. Όμως η δικαιοσύνη από μόνη της δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο της αδικίας. Δικαιοσύνη χωρίς ισότητα είναι δικαιοσύνη με ορθογραφία, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα αυτών που την ελέγχουν, την νομοθετούν και την εφαρμόζουν στην βάση της ανισότητας και της διαίρεσης. Ισότητα χωρίς αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια είναι ισότητα για την πάρτη μας, είναι ισότητα στην κατανάλωση και την υποταγή, χωρίς κοινωνικούς δεσμούς. Κοινωνικοί δεσμοί χωρίς νέους θεσμούς, χωρίς νέες μορφές οργάνωσης γρήγορα εκπίπτουν σε νέα δεσμά.

Ειδάλλως θα βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωπες/οι με μικρές και μεγάλες τραγωδίες από το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση με τη δική μας ανοχή. Η ιδιαιτερότητα αυτού του συστήματος είναι πως έχει ανάγκη την ανοχή μας γιατί αυτή είναι το καύσιμο της εξουσίας του. Η αντίστασή μας και η άλλη προοπτική είναι το δικό μας οξυγόνο είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη έξω από τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη. Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.

Τέλος ας έχουμε υπόψιν πώς οι δρόμοι όπως γεμίζουν έτσι και αδειάζουν. Δικό μας μέλημα είναι να μη συμβάλλουμε στην οπισθοχώρηση στον κατευνασμό και στην αυτοαναφορικότητα. Να

διαχυθούμε μέσα σε αυτό το κοινωνικό ποτάμι όχι για να το εκφράσουμε ως άλλοι ειδήμονες και ειδικοί , αλλά για να εκφραστούμε και αυτό είναι πράγματι στο χέρι μας.

Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Δεν μιλάμε για μία κενή συνθηματολογία. Αλλά γι' αυτό που έγινε επιτακτική ανάγκη και αποκτά όλο και περισσότερο νόημα στο σήμερα για να μη θρηνήσουμε άλλους/ες νεκρούς/ές. Διότι η ανάθεση των ζωών και των προβλημάτων που την περιβάλλουν πάντοτε θα οδηγούν σε "Τέμπη".

Να σπάσουμε, επιτέλους, αυτόν τον κύκλο της Υποταγής.

Παρασκευή 28/02/25: – 11:00, Άγαλμα Βενιζέλου, Γενική Απεργία (Σημείο συνάντησης κάτω από την παιδική χαρά)
22:30, Νέος Σιδηροδρομικός Σταθμός, Συγκέντρωση μνήμης των θυμάτων του κρατικού εγκλήματος στα Τέμπη

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Πορεία δύο χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών 28/2 (Ιωάννινα)

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ

Σε μια παραλλαγή του κλασικού παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, θα μπορούσαμε να παραλληλίσουμε τον συρφετό της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με έναν υπερφίαλο και φαντασμένο βασιλιά, που τριγυρνά γυμνός στους δρόμους νομίζοντας ότι οι πάντες θαυμάζουν τα φανταστικά του ρούχα. Ο βασιλιάς είναι γυμνός και στην περίπτωσή μας πάντα γυμνός ήταν.

Μέχρι και πρόσφατα, με τη λαϊκή οργή να ξεχύνεται παντού στους δρόμους για την υπόθεση των Τεμπών με αφορμή τη διαρροή ορισμένων ηχητικών με τις τελευταίες στιγμές κάποιων από τους επιβάτες, ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας δεν φαινόταν ιδιαίτερα διατεθιμένο να αναγνωρίσει φωναχτά αυτή τη γύμνια.

Καταλυτικοί παράγοντες σε αυτή την αλλαγή του συλλογικού θυμικού υπήρξαν ουσιαστικά τρεις. Αρχικά, ο ακούραστος, ανυποχώρητος και αξιοπρεπής αγώνας των οικογενειών των θυμάτων, που δεν έχουν σταματήσει στιγμή εδώ και 2 χρόνια να προσπαθούν να συναρμολογήσουν το παζλ των ευθυνών του κράτους, της κυβέρνησης της ΝΔ και της εταιρίας Hellenic Train, κρατώντας το θέμα στην επικαιρότητα σε πείσμα όλων όσοι προσπαθούν να το θάψουν ή να το υποβαθμίσουν. Μαζί με τις οικογένειες, σταθερά από την πρώτη στιγμή στάθηκαν και στέκονται εκείνοι οι άνθρωποι που είδαν τον εαυτό τους στα καμένα και κατεστραμμένα βαγόνια, που αντιλήφθηκαν ευθύς εξ αρχής ότι στα Τέμπη δολοφονήθηκαν οι δικοί τους άνθρωποι.

Ο τελευταίος παράγοντας που υπήρξε εξίσου καταλυτικός ήταν η αλαζονία της εξουσίας, που διαρθρώνεται σε πολυεπίπεδα δίκτυα ακραίας διαφθοράς και που προσπάθησε από την πρώτη στιγμή να συγκαλύψει με κάθε τρόπο το έγκλημα των Τεμπών. Η συγκάλυψη ενορχηστρώθηκε από το κράτος, την κυβέρνηση της ΝΔ, την τοπική αυτοδιοίκηση, την εταιρία και διάφορους σκιώδεις παράγονες της ελληνικής βαλκανικής πραγματικότητας και βρήκε πρόσφορο έδαφος στα περισσότερα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, τα οποία ακολούθησαν πολιτικές ντιρεκτίβες για την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Αυτή η προσπάθεια συγκάλυψης έχει εξοργίσει πολύ κόσμο με αποτέλεσμα να είναι δύσκολο έως αδύνατο να μαζευτεί πλέον από τα κυβερνητικά φυντάνια.

Οι διαχρονικές ελλείψεις στους σιδηροδρόμους, η ανυπαρξία τηλεδιοίκησης και άλλων συστημάτων ασφαλείας, το μπάζωμα, το περιεχόμενο και τα βαγόνια της εμπορικής αμαξοστοιχίας, είναι ζητήματα που ανέδειξαν και αναδεικνύουν σταθερά οι οικογένειες των θυμάτων και είναι αυτές οι οικογένειες, με τους δικούς

τους διαύλους επικοινωνίας και με τη στήριξη του απλού κόσμου, που ενημερώνουν τους πάντες για το τι πραγματικά συμβαίνει, καθώς και για το ποιες ήταν οι σπασμωδικές κινήσεις της κυβέρνησης προκειμένου να θάψει το θέμα από την πρώτη μέρα. Μόνο από αυτές τις πηγές πληροφοριών μπορούμε να μάθουμε τι συνέβη και τι οδήγησε στα Τέμπη, αφού από το στόμα κανενός «αρμόδιου» δεν έχουμε ακούσει για τις πολλαπλές ελλείψεις στα συστήματα ασφαλείας, για την υποβάθμιση του σιδηροδρομικού δικτύου και των υποδομών του, για το ξεπούλημα των από καιρό υποβαθμισμένων δημόσιων μεταφορών σε ιδιωτικές εταιρίες, για την γενικότερη συνθήκη αδιαφορίας απέναντι στο ενδεχόμενο απώλειας ανθρώπινων ζωών μπροστά στην μεγιστοποίηση των κερδών. Σύμφωνα με τους «αρμόδιους» τύπου Καραμανλή, δεν ετίθετο καν θέμα ασφάλειας, μέχρι που ξαφνικά δυο τρένα συγκρούστηκαν μεταξύ τους μετωπικά εν έτει 2023, σκορπώντας τον θάνατο σε 57 ανυποψίαστους επιβάτες.

Δύο χρόνια μετά το κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη, τα κυβερνητικά κωθώνια, και όλο το σύμπλεγμα συμφερόντων που ταΐζεται από αυτά, δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω στο αφήγημά τους που αποδίδει πάντοτε τις ευθύνες σε μικρομεσαία στελέχη, έτοιμα να θυσιαστούν για το καλό των αφεντικών τους. Πέρα από τη στήριξη στις οικογένειες και στο απολύτως δίκαιο αίτημά τους για απονομή δικαιοσύνης και τη δεδομένη στήριξη όλων μας ενώπιον των δικαστηρίων όταν έρθει η ώρα, ένα κοινωνικό κίνημα με διάρκεια θα πρέπει να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης στην κοινωνία όχι μόνο για το ξεμπρόστιασμα των υπαίτιων αλλά και για το γκρέμισμά τους από τον θρόνο.

Είναι δύσκολο να φανταστούμε το τέλος ενός συστήματος και μίας πραγματικότητας όταν αυτή σερβίρει τον εαυτό της ως τη μοναδική ρεαλιστική λύση. Στην ιστορία των ανθρώπων, όμως, τίποτα δεν άλλαξε χωρίς την φαντασία και την ουτοπία. Ας φανταστούμε, λοιπόν, ότι έχουμε την δύναμη να επιβάλουμε εμείς την δικαιοσύνη που αυτοί κρατάνε στα χέρια τους σαν μαριονέτα που εκτελεί τις εντολές τους. Ας φανταστούμε ότι ζούμε σε μια

κοινωνία όπου το χρήμα δεν είναι η κύρια αξία, αλλά προτεραιότητα αποτελούν οι ζωές των ανθρώπων (ανεξαρτήτου φυλής, φύλου, χρώματος και θρησκείας φυσικά). Ας φανταστούμε μία κοινωνία όπου οι συγκοινωνίες δεν είναι κρατικές ούτε ιδιωτικές, αλλά δημόσιες, υπόκεινται δηλαδή σε κοινωνικό έλεγχο και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες. Ας φανταστούμε και ας πράξουμε.

ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΞΥΓΟΝΟ ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΠΝΟΗ
ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ, 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 11.00 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ENERGEAN ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΥΡΙΣΤΟ ! – ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Πρόσφατα διαβάσαμε με πολλή χαρά ότι η Energean oil and gas δεν θα προχωρήσει τελικά στην ερευνητική γεώτρηση στη Γιουργάνιστα του Δήμου Ζίτσας Ιωαννίνων. Στα τσακίδια, λοιπόν. Της ευχόμαστε σύντομα να φύγει κι από το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ όπου, επίσης, δραστηριοποιείται και να δούμε ελεύθερη την Παλαιστίνη από αποικιοκρατικά αρπαχτικά όπως η ίδια.
Το «οικόπεδο» των Ιωαννίνων επέστρεψε στο ελληνικό κράτος, το οποίο, παρά τις μεγαλοστομίες του για τη σπουδαιότητα του κοιτάσματος στη Ζίτσα, δεν έχει βρει επενδυτή. Υπενθυμίζουμε ότι είχε ήδη αποχωρήσει μερικά χρόνια πριν η Repsol.
Διατηρούμε, φυσικά, τις επιφυλάξεις μας για το πώς θα

εξελιχθεί η υπόθεση, εν αναμονή και της εκδίκασης της υπόθεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπου έχουν προσφύγει κάτοικοι και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Ωστόσο, κάθε φορά που μια εταιρεία-κολοσσός γκρινιάζει που το κράτος δεν στάθηκε ικανό να τσακίσει τις κοινωνικές αντιστάσεις, κάθε φορά που διάφοροι εγκάθετοι/ψευτο-αναλυτές/οικονομολόγοι της πλάκας διαμαρτύρονται που υπάρχουν ακόμα άνθρωποι και κοινωνικά κινήματα που μπαίνουν ανάχωμα στην καπιταλιστική λεηλασία, κάθε φορά που το κράτος και οι κυβερνήσεις εκτίθενται για τα ψέματα και τις μεγαλοστομίες – πασπαλισμένες με εθνικιστικές φανφάρες – που έχουν εκστομίσει, έχουμε λόγο να χαμογελάμε και να νιώθουμε ηθική ικανοποίηση.

Δεν ξεχνάμε, όμως, και τους ντόπιους καλοθελητές. Τον περιφερειάρχη Καχριμάνη, τον δήμαρχο Ζίτσας Πλιάκο, τον δήμαρχο Πωγωνίου Καψάλη και όλους τους υπόλοιπους παρατρεχάμενους που έσπευσαν να καλωσορίσουν και να διευκολύνουν με κάθε μέσο τις πετρελαϊκές εταιρείες που εμφανίστηκαν στον τόπο μας ως ευεργέτες/αποικιοκράτες επενδυτές που έρχονται να σώσουν τους ντόπιους από την πείνα και την κακομοιριά. Δεν ξεχνάμε την εθελοδουλία τους ούτε την αντιδραστική τους τοποθέτηση απέναντι στις τοπικές κοινωνίες που αντιδρούσαν σθεναρά. Γνωρίζουμε ότι έτσι θα συνεχίσουν να δρουν μπροστά στον κάθε επενδυτή και γι’ αυτό θα μας βρίσκουν σταθερά μπροστά τους…

Από τον Σεπτέμβριο του 2017, περίοδο κατά την οποία τέθηκε σε εφαρμογή η σύμβαση παραχώρησης του «οικοπέδου» Ιωαννίνων από τον νεοφιλελεύθερο Υπουργό Ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργο Σταθάκη προς τις εταιρείες Repsol και Energean oil and gas, η οποία είχε υπογραφεί το 2014 επί κυβέρνησης Σαμαρά, ως συνέλευση που δραστηριοποιείται στην περιοχή των Ιωαννίνων ήμασταν κομμάτι του κοινωνικού και αδιαμεσολάβητου κινήματος που επιχείρησε να σταθεί εμπόδιο στις ορέξεις των πολυεθνικών πετρελαϊκών εταιρειών. Από τις πρώτες παρεμβάσεις στην πόλη των Ιωαννίνων, στις λαϊκές συνελεύσεις στα χωριά της Ζίτσας και του Ζαγορίου, στα δημοτικά συμβούλια και στις «ενημερωτικές», κατόπιν εορτής, ημερίδες του Υπουργείου στα Άνω Πεδινά κι από κει στη δημιουργία της Ανοιχτής Συνέλευσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων και έπειτα στο κατόπι των εταιρειών στα βουνά και στις μεγαλειώδεις και πρωτόφαντες πορείες ενάντια στις εξορύξεις στα Ιωάννινα και στην Αθήνα. Με παρεμβάσεις, αμέτρητες συνελεύσεις και συντονισμούς, συμμετοχή σε πορείες

και εκδηλώσεις σε άλλες πόλεις και χωριά με σκοπό την ενίσχυση του τοπικού αγώνα και της αλληλεγγύης μεταξύ των κινημάτων ενάντια στη λεηλασία της φύσης και των τόπων μας.
Σήμερα, που το κεφάλαιο συνεχίζει να περιφράσσει τα απάτητα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες που ανήκουν σε όλους μας, που η ανάπτυξη βαφτίζεται «πράσινη» και σε λίγο θα πληρώνουμε και τον αέρα που αναπνέουμε, οφείλουμε με την ίδια ένταση να συνεχίσουμε να στεκόμαστε ανάχωμα στη λεηλασία και την καταστροφή των δημόσιων πόρων, των κοινών αγαθών και των ελεύθερα προσβάσιμων τόπων.
Με πείσμα και συνέπεια θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε στον αγώνα για την κοινωνική διαχείριση της ενέργειας και των κοινών αγαθών, μαζί με τις τοπικές κοινωνίες και τους ανθρώπους που αρνούνται να υποταχθούν στην επέλαση της βαρβαρότητας και της μετατροπής κάθε σπιθαμής γης σε γρανάζι του καπιταλιστικού τέρατος.
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝΕ ΣΤΗ ΓΗ, Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΣ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση
Παρατίθενται φωτογραφίες από εκδηλώσεις και δράσεις σχετικές με το περιβαλλοντικό που οργανώσαμε ή συμμετείχαμε τα τελευταία χρόνια

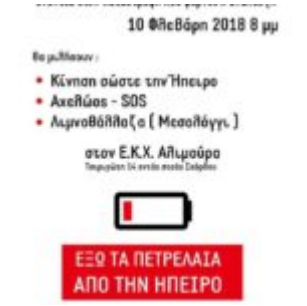

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ

ΟΧΙ

REPSOL ΚΑΙ Γ.ΣΤΑΘΑΚΗΣ
ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

10 Φεβάρη 2018 8 μμ
Θα μιλήσουν :
• Κίνηση σώστε την Ήπειρο
• Αχελώος - SOS
• Λιμνοθάλασσα (Μεσολόγγι)
στον Ε.Κ.Χ. Αλιμούρα
ΕΞΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΟΧΙ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

REPSOL ΚΑΙ Γ.ΣΤΑΘΑΚΗΣ
ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ
ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ
1/6/18
Περιφέρεια 6:00μ.μ.

ενάντια στις εξορύξεις
υδρογονανθράκων
Maiou | Γάννενα
12:00 Περιφέρεια Ηπείρου
Κάλεσμα σε πανελλαδική πορεία
11/05/2019
ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
και τον μύθο της ανάπτυξης

ενάντια στα πετρέλαια
στην Ήπειρο
Σάββατο 24/2
7μ.μ.
στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλμυρόπα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΟΧΙ
Παρέμβαση κατά τη διάρκεια της παρέλασης στα Ιωάννινα
28/10/2018

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
19/02/2019

21/12/2023

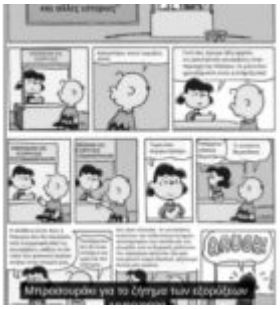

Παρασκευή
Σάββατο
Nomia

τι μας απειλούν:
τι σημαίνει αυτό:
προστάσσουμε
Κάλεσμα σε διαδήλωση
21/02/2019
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ
21 ΦΛΕΒΑΡΗ, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 18.00
ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία

ΟΧΙ στις ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΝΑΙ ΛΕΗΛΑΣΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ-ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
στις έρευνες και εξορύξεις πετρελαίου
24/03/2018

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ;
ΣΤΟΝ Ε.Κ.Χ. ΑΛΙΜΟΥΡΑ 100% Σ
ΕΞΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ
16/02/2018

Μπρακουμάκι για το όργιμο των εξορύξεων

ΟΧΙ
17/05/2019

Εταιρείες & Δήμοι
ΕΞΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ
28/07/2018
Χορανιώτικη Αντεξουσιαστική Κίνηση

Μπρακουμάκι για το όργιμο των εξορύξεων
19/03/2022

10/02/2018

ΑΕΡΙΟ
είναι ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
29/11/2018

τα ονόματα της καταστροφής
στην Ήπειρο

Η ανάπτυξη φέρνει μόνο καταστροφή και δυστυχία

κοινωνική διαχείριση της ενέργειας

